

Dynaamisten systeemien identifiointi 1/2

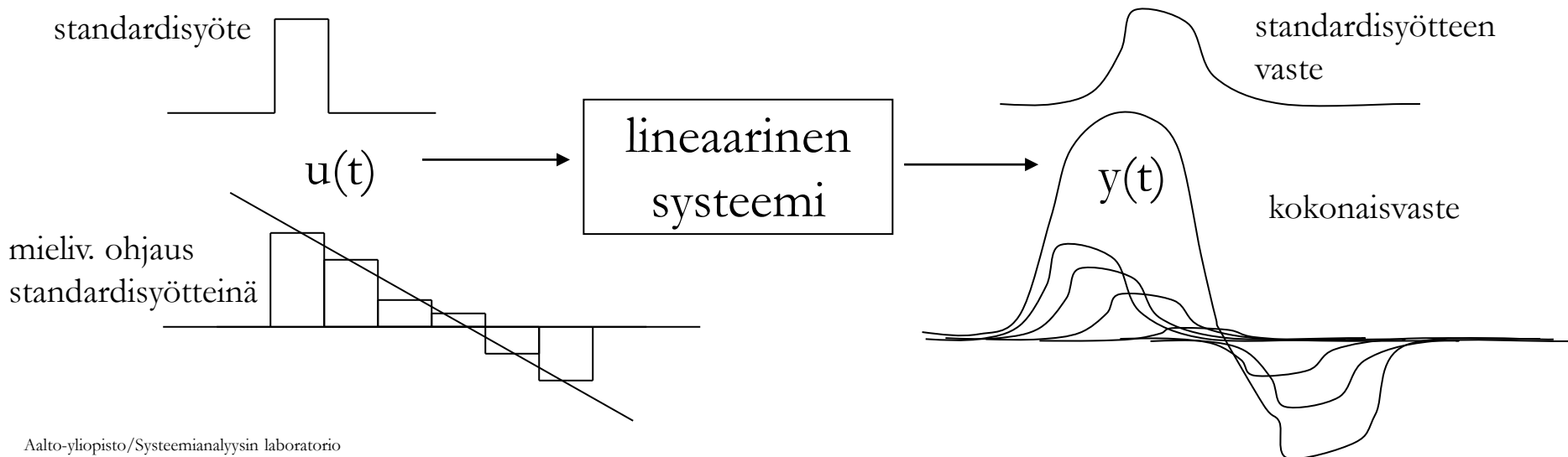
- Mallin rakentaminen mittausten (=input-output-data) avulla
- Epäparametriset menetelmät:
 - tuloksena malli, joka ei perustu parametreille – impulssi-, askel- tai taajuusvaste
 - siirtofunktion estimointi (parametrinen malli) vasteiden perusteella
- Transienttianalyysi:
 - impulssivaste, askelvaste
- Korrelaatioanalyysi:
 - impulssivaste sisäänmenon ja ulostulon ristikovarianssin avulla
- Taajuusanalyysi:
 - systeemin vaste syötteeseen $A \sin \omega t$ eri ω :lla \Rightarrow taajuusvaste
- Fourier-analyysi:
 - taajuusvaste sisäänmenon ja ulostulon Fourier-muunnosten avulla
- Spektraalianalyysi:
 - taajuusvaste sisäänmenon ja ulostulon spektrien avulla

Dynaamisten systeemien identifiointi 2/2

- Mallin rakentaminen mittausten (=input-output-data) avulla
- Parametriset menetelmät:
 - Mallirakenteen valinta
 - Parametrien estimointi PNS- tai vastaavalla keinolla
 - Tärkeä ongelma koesuunnittelu
- Rakenteelliset mallit
 - Parametreillä a priori tulkinta & merkitys
- Black box-mallit
 - Parametrit vain laskennan/datan sovituksen apuvälineitä

Lineaaristen mallien superpositioperiaate

- Lineaarille mallille L pätee superpositioperiaate:
 $L(\alpha u_1 + \beta u_2) = \alpha L(u_1) + \beta L(u_2)$
- Hyödyntäminen identifiointissa:
 - Määrätään systeemin vaste (jollekin) standardisyötelle: impulssi, askel, sini,...
 - Lausutaan ohjaus u standardifunktioiden avulla
 - Kokonaisvaste saadaan summaamalla u :n komponenttien vasteet

Impulssivaste

- Tarkastellaan diskreettiaikaisia järjestelmää
- Standardisyöte = impulssi $\Rightarrow \{u\} = 1, 0, 0, 0, \dots$
- Vastaava ulostulo $= \{y\} = \{h\} = h(0), h(1), h(2), \dots$
- Yleinen sisäänmeno $\{u\} = u(0), u(1), u(2), \dots \Rightarrow$ vaste $u(0)h(0), u(0)h(1) + u(1)h(0), u(0)h(2) + u(1)h(1) + u(2)h(0), \dots$

\Rightarrow

$$y(t) = \sum_{k=0}^t h(t-k)u(k), t \geq 0$$

- $h(k)$ on systeemin *impulssivaste* eli *painofunktio* (weighting function)
 - Impulssivaste on eräs systeemin malli
 - FIR (Finite Impulse Response): $h(k)=0$ kun $k > M$

Impulssivasteen yhteys siirtofunktioon

$$y(t) = \sum_{k=0}^t h(t-k)u(k), t \geq 0$$

Konvoluutiosumman z-muunnos on tulo

$$\Rightarrow Y(Z) = H(Z)U(Z)$$

ja impulssin z-muunnos on ykkönen, i.e., $U(Z) = 1$,

joten $Y(Z) = H(Z)$

Impulssivaste saadaan Z-käänteismuuntamalla
siirtofunktio ja päinvastoin

Askelvasteen yhteys impulssivasteeseen

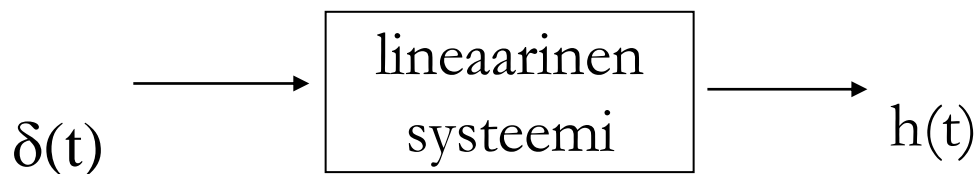
- Yksikköaskel: $u(t) = 0, t < 0$ ja 1 , kun $t \geq 0 \Rightarrow$ ulostulo $y(0) = h(0)$, $y(1) = h(0) + h(1)$, $y(2) = h(0) + h(1) + h(2), \dots$
 \Rightarrow Askelvaste on impulssivasteen summa
 \Rightarrow Impulssivaste on askelvasteen differenssi
- Selvä myös superpositiomiessä: askel on impulssin summa (integraali) \Rightarrow askelvaste on impulssivasteen summa (integraali)
- Impulssivaste on askelvasteen derivaatta

Jatkuva-aikaiset järjestelmät

- Ajattelu kuten diskreettiaikaisissa järjestelmissä
 - Jako standardisyötteisiin (esim. paloittain vakio approksimaatio)
 - $\Delta t \rightarrow 0 \Rightarrow$ yksikköimpulssi eli Diracin delta

$$\delta(0) = \infty, \delta(t) = 0 \forall t \neq 0, \int_{-\infty}^{\infty} \delta(t) dt = 1$$

- Käytännössä Δt ei ole nolla, mutta teoriassa kyllä!

Askelvasteen yhteys siirtofunktioon

- Kun systeemin painofunktio tunnetaan, vaste mielivaltaiselle ohjaukselle $u(t)$ on konvoluutio

$$y(t) = \int_0^t h(t - \tau)u(\tau)d\tau, t \geq 0 \quad (\text{I})$$

- Konvoluution Laplace-muunnos on tulo

$$(\text{I}) \Rightarrow Y(S) = H(S)U(S)$$

ja impulssin (Diracin deltan) ykkönen, i.e., $U(S) = 1$,

joten $Y(S) = H(S)$

Impulssivaste saadaan Laplace-käänteismuuntamalla siirtofunktio ja päinvastoin

Transienttiansalyysi

- Impulssi- ja askelvasteen identifiointi
- Käytännössä kvalitatiivinen malli
- Käyttö identifiointin alkuvaiheessa:
 - Merkittävät sisäänmenot, systeemin aikavakiot ja -skaalat
 - Vasteen kvalitatiivinen luonne (värähtelevä, vaimennettu, vakio,...)
 - Systeemin kertaluku
- Hankalaa konstruoida parametrisiä malleja, mutta joskus toimii!
 - Häiriöt, mittausvirheet
 - Impulssin tuottaminen?
- Vertailu mallin validointivaiheessa

Impulssivasteen määritelmän avulla laskettu estimaatti

- Mieliv. ohjaus $u(0), u(1), \dots \Rightarrow$ vaste $y(0), y(1), \dots$

- T mittauksista: $y(0) = u(0)h(0)$

$$y(1) = u(1)h(0) + u(0)h(1)$$

$$y(2) = u(2)h(0) + u(1)h(1) + u(0)h(2)$$

...

$$y(T) = u(T)h(0) + \dots + u(0)h(T)$$

$$\Rightarrow y = Uh \Leftrightarrow \hat{h} = U^{-1}y$$

- Käytännössä kohinaisia mittauksia \Rightarrow monta koetta systeemillä \Rightarrow monta havaittua vastetta $y \Rightarrow$ h :n estimointi PNS-menetelmällä

Stokastiset signaalit aika-tasossa

- Lineaarinen diskreettiaikainen malli $w(t_k) = G(q)u(t_k)$, $t_k = kT$
 - Näytteenottoväli T
 - Näytteenottotaajuus $1/T$, näytteenoton kulmataajuus $2\pi/T$
 - Nyquistin taajuus $1/2T$, Nyquistin kulmataajuus π/T
- Asetetaan $u(t_k) = e(t_k)$, $e(t_k)$ valkoista kohinaa (white noise)
 - $e(t_k)$:t riippumattomia
 - Normaalijakautunut, odotusarvo 0 ja vakio varianssi
- Häiriön tuottava alijärjestelmä:
$$w(t) + d_1 w(t-T) + \dots + d_n w(t-nT) = c_0 e(t) + c_1 e(t-T) + \dots + c_n e(t-nT),$$
- $w(t)$ on lineaarisesti suodatettua kohinaa
- Diskreettiaikainen stokastinen prosessi \Leftrightarrow
satunnaismuuttujien joukko $w(t_k)$, $t_k = kT$, $k = 0, \pm 1, \pm 2, \pm 3, \dots$

Stokastisista prosesseista

- $w(t) + d_1 w(t-T) + \dots + d_n w(t-nT) = c_0 e(t) + c_1 e(t-T) + \dots + c_n e(t-nT)$ on ns. ARMA-malli (ks. esim. ennustaminen ja aikasarjanalyysi):
 - Autoregressive: selittäjinä edelliset arvot
 - MovingAverage: selittäjänä edelliset virhetermit
- Stokastisen prosessin realisaatio: mallin tuottamat numerot
- $w(t)$:n odotusarvofunktio on $m_w(t) = Ew(t)$
- $w(t)$:n kovarianssifunktio (autokovarianssi) $R_w(t,s) = E(w(t) - m_w(t))(w(s) - m_w(s))$
 - Ristikovarianssifunktio (autoristikovarianssi) $R_{wv}(t,s) = E(w(t) - m_w(t))(v(s) - m_v(s))$
- Prosessi on stationaarinen, jos sen tilastolliset (odotusarvo, varianssi ja kovarianssi) ominaisuudet eivät riipu t :stä
 - Stationaarisen $w(t)$:n kovarianssifunktio riippuu vain aikavälistä $\tau = t-s$, eli $R_w(\tau) = R_w(t, t-\tau)$, symmetrinen origon suhteen

Korrelaatioanalyysi

- Estimoi impulssivaste g_k systeemin sisäänmenon ja ulostulon avulla
- Tarkastellaan systeemiä, jonka painofunktio on g_k ja johon vaikuttaa häiriö $v(t)$ (valkoista kohinaan)

- Tällöin

$$y(t) = \sum_{k=0}^{\infty} g_k u(t-k) + v(t), t \geq 0$$

- Olkoon $u(t)$ stationaarinen nollakeskiarvoinen stokastinen prosessi kovarianssifunktiolla $R_u(\tau)$
- Oletetaan, että $u(t)$ ja $v(t)$ korreloimattomia

- **Wiener-Hopfin yhtälö**

$$R_{yu}(\tau) = \sum_{k=0}^{\infty} g_k R_u(\tau - k)$$

- $u(t)$ on valkoista kohinaa $\Rightarrow R_{yu}(\tau) = \lambda g_\tau$

Käytännön laskutoimitukset

- Stationaarisille nollakeskiarvoisille prosesseille

$$\hat{R}_{yu}^N(\tau) = \frac{1}{N} \sum_{t=1}^N y(t)u(t-\tau)$$

ja edelleen, kun $u(t)$ on valkoista kohinaa

$$\hat{g}_\tau^N = \frac{1}{\lambda} \hat{R}_{yu}^N$$

- Yleensä $u(t)$ ei ole valkoista kohinaa
 - Voidaan laskea estimaatti $R_u(\tau)$ ja ratkaista impulssivaste Wiener-Hopfin yhtälöstä
 - Parempi tapa on valkaisusuodatus

Valkaisusuodatus (prewhitening)

- Suodatetaan $y(t)$ ja $u(t)$ mielivaltaisella suotimella $L(q)$:
 - $y_F(t) = L(q)y(t)$; $u_F(t) = L(q)u(t)$
- Lineaarisuus \Rightarrow sama impulssivaste \Rightarrow

$$y_F(t) = \sum_{k=0}^{\infty} g_k u_F(t-k) + v_F(t), t \geq 0$$

- Valitaan $L(q)$ siten että $u_F(t)$ on niin valkoista kuin mahdollista
 - Usein käytetään yksinkertaista AR-mallia $L(q)u(t) = e(t)$, kertaluku 4-8 ja PNS-sovitusta
 - Esimerkki laskari #7, tehtävä #5

Korrelaatioanalyysialgoritmi - CRA

1. Kerää $y(t)$ ja $u(t)$
 2. Nollakeskiarvoista vähentämällä estimoidut keskiarvot
 3. Valitse valkaisu-suodatin $L(q)$ ja muodosta $y_F(t)$ ja $u_F(t)$
 4. Laske $u_F(t)$:n varianssin sekä $u_F(t)$:n ja $y_F(t)$:n ristikovarianssin estimaatit
 5. Muodosta impulssivasteen estimaatti
- Esimerkki: Laskari #7, tehtävä #5

Yhteenveto korrelaatioanalyysistä

- Tavoitteena painofunktio - lopputuloksena lähinnä kvalitatiivista tietoa
 - Siirtofunktion estimointi lopputuloksen perusteella?
- Ei vaadi erityisiä ohjauksia
- Huono signaali-kohina –suhde voidaan kompensoida kasvattamalla mittausaikoja
- Eräänä oletuksena sisäänmenon ja häiriön korreloimattomuus \Rightarrow korrelaatioanalyysi (tämä versio) ei toimi hyvin takaisinkytketyille järjestelmille!